Šv. Pijaus X kunigų brolija

Lietuva

Aplinkraštis

Nr. 20

LIEPA – RUGPJŪTIS

2012

Turinys

Žmonės dažnai klausia, kiek kainuoja Aplinkraštis. Jis duodamas NEMOKAMAI, nes už jį moka šv. Juozapas. Vis dėlto šv. Juozapas visuomet ieško žmonių, kurie įvairiausiais būdais padėtų jam plėsti Jėzaus karalystę: materialine pagalba, platindami religinę literatūrą, malda ar kitais gerais darbais. Kad šventasis Dievo Sūnaus Globėjas galėtų toliau tęsti savo didį darbą, reikia kiekvieno žmogaus atsiliepimo į jo kvietimą.

Kodėl aš turiu kentėti?

Nėra nė vieno žmogaus, kuris neturėtų savo kryžiaus: liga, nelaimė, šeimos rūpesčiai, aplinkos įtaka, savo paties charakteris ir daug kitų dalykų gali būti kančių priežastis.

Pasaulyje buvo šventųjų, kurie mylėjo savo kryžių. Ar jie nejautė jo naštos? Ne, ir jie ją jautė. Kryžius visuomet yra kažkas skaudaus. Jeigu neskaudėtų arba nebūtų sunku, tada jis nebebūtų tas, kas yra – Kryžius.

Mūsų žmogiška prigimtis kenčia dėl to, kas jai yra sunku. Kryžiuje ji mato savo nelaimingumo priežastį, todėl nori jo atsikratyti. Bet negali. Iš to kyla klausimas: kodėl turiu kentėti?

Liaudiškas atsakymas greitas ir labai trumpas: „Tau yra skirta tai iškentėti." Bet taip neįmenama kančios mįslė, ji netgi padidinama, nes nenurodomos kančios priežastys. Ir iš karto gimsta dar vienas skausmingas pastebėjimas, kad ne visi vienodai kenčia. Kodėl vienam turėtų būti „skirta" daugiau negu kitam?

Truputį krikščioniškesnis atsakymas yra toks: „Tu turi kentėti dėl savo nuodėmių." Tame yra tiesos, bet ir šis atsakymas iki galo neįmena mūsų mįslės: tiesa yra ta, kad be pirmosios nuodėmės nebūtų atsiradę jokių kančių. Taip pat tiesa, kad mes visi savo asmeninėmis nuodėmėmis pelnome bausmę ir todėl mums reikia atgailauti. Kančia yra vienas iš Dievo kvietimų nusigręžti nuo nuodėmės ir atsiversti. Ji mums rodo gyvenimo trumpumą ir laikinų dalykų menkavertiškumą bei priverčia žmogų galvoti apie savo tikslą, veiksmų pasekmes ir paklydimus. Savanoriškai priimdamas kryžių, žmogus atlieka atgailą. Bet ne visuomet įmanoma pamatyti ryšį tarp žmonių gyvenimo ir jų lemties. Dažnai atrodo, kad blogiesiems gerai klojasi, o kenčia nekaltieji. Kodėl Dievas tai leidžia? Jau Senajame Testamente teisusis Jobas prieštaravo savo draugams, kurie jį ragino ištirti savo sąžinę, nes neįmanomas dalykas, kad žmogus, būdamas be kaltės, turėtų kentėti. Jobas jiems atkirto, kad jis ne tik neturi kaltės, bet ir iš visos širdies tarnavo Dievui ir todėl nenusipelno tokių kančių: „Dievas atiduoda mane

neteisiam žmogui, meta mane į nedorųjų nagus. Gyvenau ramybėje, kol jis manęs nesugurino; nutvėręs už sprando, sutrupino į gabalus, pasidėjo mane kaip taikinį ir leidžia į mane strėles iš visų pusių. Perduria mano inkstus ir nerodo pasigailėjimo; mano tulžį išlaisto žemėje. Žeidžia mane žaizda prie žaizdos, puola mane kaip galiūnas. Užsivilkau ašutinę ant odos, sėdžiu čia dulkėse nugalėtas. Mano veidas paraudo nuo ašarų, pajuodo mano akių vokai, nors pikto nėra mano rankose ir mano malda Dievui yra nuoširdi" (Job 16, 11–17).

Jeigu apsilankytume ligoninėse, vaikų namuose arba atidžiai pasižiūrėtume į savo aplinką, pastebėtume tą patį: yra kančių, kurių negalima paaiškinti tik paties žmogaus kalte. Tai patvirtina ir Evangelija: „Eidamas pro šalį, Jėzus pamatė žmogų, aklą gimusį. Jo mokiniai paklausė: „Rabi, kas nusidėjo, – jis pats, ar jo tėvai, – kad gimė neregys?" Jėzus atsakė: „Nei jis nusidėjo, nei jo tėvai, bet jame turi apsireikšti Dievo darbai" (Jn 9, 1–3).

Yra dar ir kitų kryžių priežasčių. Dievas mums leidžia patirti išbandymus, kad sutvirtėtume gerame ir nutoltume nuo blogio. Iš kur atsiras kantrybė, ištikimybė, tvirtumas, pasitikėjimas, ištvermė, tyrumas ir t. t., jeigu niekada nepatirsime pagundų ir kančių? Žmogus turi priimti išbandymus ir išmokti su jais kovoti. Pvz., išmintingas žmogus visuomet yra toks, kuris daug patyrė ir iškentėjo. Tik patirtis jam duoda išminties kitus suprasti, paguosti ir jiems patarti. Kryžius yra dorybės ir visų gerų savybių mokykla, tarsi aukso kalvė.

Jeigu žmogus turi gerų savybių iš prigimties, jis gali tuo džiaugtis. Bet tai nedaug tereiškia. Jis turi būti grūdinamas per išbandymus. Mūsų gyvenime nėra atsitiktinumų. Dievo apvaizda, kuri žino mūsų ateitį, suteikia tai, kas vėliau bus reikalinga mūsų gerovei. Praėjus tam tikram laikui, mes galime tikėjimo akimis pastebėti Dievo rankos veikimą mūsų sunkumuose. Bet ir ši kryžiaus priežastis nėra paskutinė.

Kai Kristus atėjo į pasaulį, Jis suteikė kančioms, sunkumams, t. y. kryžiui, naują vertę ir net kilnumą. Nors ir Jo žmogiškoji prigimtis tam priešinosi, Jis kentėjo būdamas nekaltas, nes norėjo

kentėti už nusidėjėlius iš meilės: „Tėve, jei nori, atimk šitą taurę nuo manęs, tačiau tebūna ne mano, bet tavo valia!“ (Lk 22, 42). „Aš – gerasis ganytojas; aš pažįstu savąsias [avis], ir manosios pažįsta mane, kaip mane pažįsta Tėvas, ir aš pažįstu Tėvą. Už avis aš guldau gyvybę“ (Jn 10, 14–15).

Laisvai, iš meilės prisiimta kančia yra auka. Auka nėra kažkas pasyvaus, ji yra aukščiausias laisvos valios aktyvumas. Kristaus auka kančias pavertė priemone sieloms išvaduoti iš kaltės. Tam, kas yra nuodėmės pasekmė (kančiai), Jo meilė suteikė galią išgelbėti sielas ir pagaliau nuvesti jas į dangų. Jo auka ant kryžiaus yra mums vartai į amžinąją laimę ir įrankis jai pasiekti. TODĖL Bažnyčia gerbia Kristaus kančią bei kryžių, o kataliko namuose dažnai jį galima pamatyti pakabintą ant sienos. Bet Kristaus kryžius nebuvo galutinis dalykas. Jis prisikėlė ir tuo įrodė, kad nugalėjo nuodėmę bei jos pasekmes: kančias ir mirtį. Ir pagaliau Jis suteiks šitą pergalę kiekvienam, kuris paima savo kryžių ir seka paskui Jėzų.

Nuo tada kryžius nebėra pralaimėjimo ir gėdos ženklas, skaudi mįslė. Jis yra sekimas Kristumi, kuris veda į meilės triumfą. Kristaus kryžius nupelnė mūsų išlaisvinimą iš nuodėmės ir suteikė mūsų kančioms nupelnančios jėgos. Nes Dievas tikrai žiūri į savo vaikų, kurie yra atpirkti Jėzaus krauju, iš meilės atneštą auką ir už ją atsilygina.

Sustokime čia ir pamąstykime, ką tai reiškia. Kas su meile susijungia su Jėzumi ir aukoja savo kentėjimus, sunkumus, kryžius, tas turi nuopelnų. Šitie nuopelnai reiškia, kad jis yra arčiau Dievo ir Dievas padidins jo laimę danguje, kad jis nusipelnė gauti dar didesnę malonės pagalbą šiame gyvenime. (Tą patį galima pasakyti ir apie gerus darbus.) Vadinasi, per kryžių žmogus gali tapti „turtingu“ pas Dievą.

Bet kryžius turi reikšmės ne tik pačiam žmogui. Kristus kentėjo dėl kitų. Ir mes galime susivienyti su Jėzumi ir aukoti kančias už kitus, kad Dievas jiems suteiktų Savo malonę. Kiekvienas gali pasiaukoti už savo šeimą, artimuosius, Tėvynę, Bažnyčią, už nusidėjėlių atsivertimą, tautos nusikaltimus, už mirštančius arba

kitomis intencijomis. Mūsų malda įgauna daug daugiau jėgos, jeigu mes ją sujungiame su savo sunkumų, gerų arba atgailos darbų auka. Mes galime taip pat atsilyginti už kitus, aukotis už sielas skaistykloje.

Ženkime dar vieną žingsnį savo apmąstymuose. Kiekvienam žmogui, Bažnyčiai ir tautai REIKIA, kad būtų žmonių, kurie aukojasi už juos. Jeigu mes turime tikėjimo malonę, jeigu iš kažkur atsiranda stiprybės, kuri padeda ištverti pagundas, jeigu atsiranda gerų judėjimų, gerų kunigų, vyskupų, politikų ir t. t., to priežasties reikėtų ieškoti žmonių aukose ir maldose. Kodėl šiandien tokia sunki padėtis šalyje, pasaulyje, Bažnyčioje? KADANGI PASAULIO DVASIA BEVEIK VISIŠKAI UŽDUSINO DVASININKŲ, VIENUOLIŲ IR TIKINČIŲJŲ AUKOS DVASIĄ. TODĖL NETGI NEBESUVOKIAMA KRYŽIAUS VERTĖ BEI JO REIKALINGUMAS IR JIS NEBEVERTINAMAS. BET BE KRYŽIAUS IR AUKOS DVASIOS NEGALI BŪTI GĖRIO, JIS NEGALI ATSIRASTI AR IŠLIKTI. BE AUKOS DVASIOS KRIKŠČIONYBĖ IR JOS KULTŪRA, KURI YRA MEILĖS KULTŪRA, NUMIRŠTA.

Jeigu mes išmoktume aukoti savo kryžių ir iš meilės Kristui bei artimui jį nešti, jei galėtume to pamokyti visus: senelius, ligonius, kenčiančius, tai būtų dvasinės jėgos šaltinis. Kiek daug yra žmonių, kurie beveik nebegali nešti savo naštos, kuriems būtina šita dvasinė pagalba, dažnai kylanti iš tylios slaptų sielų aukos!

Bet kaip mažai yra žmonių, kurie pasako šitą tiesą, ir kenčiantiems kalbėdami apie kančios reikšmę, suteikia jiems didžiausią paguodą: „Tu su savo kančiomis, tu esi mums labai reikalingas! Tu padedi Dievui gelbėti sielas! Iš tavo aukos atsiranda pašaukimų, dėl tavo kančių atsiverčia nusidėjėliai, svyruojantiems suteikiama atrama, abejojantiems – viltis, ir atsinaujina Bažnyčia! Kenčiantys yra ypatingi Jėzaus draugai.“

Vietoj to net seni arba kenčiantys žmonės yra pasmerkti tuščiai kentėti ir beprasmiškai praleisti laiką, pvz., prie televizoriaus. Jiems reikėtų pagalbos, kuri jiems sudėtų rankas ir su jais melstųsi.

Kadangi niekas nebemoka ir nebemoko aukotis ir melstis, todėl ir šeimų tėvai nebemoka ir nebegali vaikų to pamokyti. O mums

atrodo, kad viskas yra normalu, jei tik turime duonos ir žaidimų.

Velnias nemiega, bet mus užmigdo suteikdamas patogumus ir antikristišką nuomonę, kad mes turime turėti teises, kad mums visiems šiame pasaulyje visuomet viskas turi būti lengva, gera; ir pagaliau pradedame galvoti, kad jei tikime Dievą, tai savaime suprantama, kad mums taip pat turi būti paskirta ir amžinoji dangaus laimė, nors širdis gal yra toli nuo Jo, o gal net visai pasinėrusi į nuodėmes ir užkietėjusi jose. Kur mus gali nuvesti visur vyraujantis malonumų ieškojimas ir išsiblaškymas, gyvenimas be jokios aukos dvasios? Dingsta valia kovoti su pagundomis, nuodėme bei pasaulio dvasia, nes kova yra nemaloni, reikalaujanti pastangų ir atsižadėjimų, o to nebenorime.

Bet dingsta ir tikroji laimė. Nes po pirmosios pirmųjų tėvų nuodėmės šiame pasaulyje kryžius yra laimės kaina. Kas nori būti laimingas, mylimas, kas nori tikrai mylėti, turi atsižadėti savęs ir aukotis dėl kitų. Kitaip meilė būtų melas.

Todėl galime suprasti, kodėl buvo šventųjų, kurie troško kančios. Jų buvo todėl, kad jie labai mylėjo ir norėjo viską daryti, kad kiti būtų laimingi, ypač danguje. Jie norėjo iškęsti didžiausius sunkumus, kad jų broliai ir seserys neturėtų amžinai kentėti, ir nė viena auka jiems neatrodė per sunki. Aukos dvasia yra Jėzaus dvasia, todėl ir šventųjų dvasia. Kas nežino gražios giesmės „Kur augai tu, šventasis kryžiaus medi"?

> *Imu ir aš su Jėzum savo kryžių, / kurį man davė Viešpaties ranka. / Kasdien jį kantriai nešti pasiryšiu, / ant jo kasdien aukosiuos kaip auka...*
> *O būk pasveikintas, šventasis Kryžiau, / vienintele gyvenimo viltie! / Kentėt prie Jėzaus kojų pasiryžau, / čia jis man ranką pervertą išties...*
> *Visa viltis, palaima ir ramybė / iš Jėzaus kryžiaus trykšta mums visiems. / O kryžiau, kryžiau! Tu mana stiprybė! / Ir niekas tavo turtų neišsems! (3-5 posmeliai)*

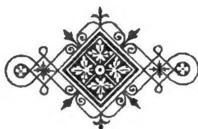
Vėl atraskime savo dvasinį turtą kasdienybėje. Per ryto maldą, per trumpąsias maldas paaukokime savo sunkumus, pastangas,

nuovargį, skausmus, darbus ir viską, ką darome bei patiriame, už tuos, kuriems reikia mūsų pagalbos. Mes tai skolingi kitoms kartoms ir tiems, kuriuos Dievas mums pavedė.

Kodėl aš turiu kentėti? To klausėme pradžioje. Kryžius yra nuodėmės pasekmė. Bet Dieviškoji išmintis žinojo, kaip kryžių paversti laimės įrankiu ir meilės įrodymu – iki tol, kai galėsime danguje be skausmo ir nelaimės šešėlio džiaugtis kartu su tais, dėl kurių aukų mes, duok Dieve, ten galėsime būti ir kur bus atskleistos visos mįslės. Ir tu atvesk ten kitus.

Jūsų Kristuje

kun. Josef Persie

REKOLEKCIJOS

PAGAL ŠV. IGNACĄ

liepos 16–21 d.

MARIJINĖS REKOLEKCIJOS

Liepos 30 – rugpjūčio 4 d.

Visos rekolekcijos vyks Kaune, Šv. Kazimiero priorate, Birutės g. 1. Norinčius dalyvauti rekolekcijose, prašome kreiptis į priorato kunigus tel.: (8–37) 345357, 8–618–12953 arba el. paštu prioratas@fsspx.lt

Aukos sąvoka[1]

Šventąsias Mišias galima tyrinėti įvairiais atžvilgiais: dogmatiniu, asketiniu, mistiniu, estetiniu ir istoriniu bei archeologiniu. Visi šie tyrinėjimo būdai yra geri ir naudingi. Bet svarbiausia yra tai, kad šv. Mišios yra *Auka*. *Aukos* sąvoka jose yra esminis elementas. Taip jas suprato ir pirmieji krikščionys. Auka yra toluliausias religijos dorybės veiksmas. Dievą galima garbinti visokiais būdais: malda, dėkojimu, prašymais, bet ypatingu būdu Jis yra garbinamas *auka*. Auka yra Dievui regimo daikto paaukojimas realiai ar mistiškai jį sunaikinant, atliekamas kunigo kaip ženklas visagaliam Dievui, gyvenimo ir mirties Viešpačiui, išpažinti ir pagarbinti. Aukojamasis daiktas turi būti regimas ir pastovus. Tuo auka skiriasi nuo kitų garbinimo būdų, pvz., nuo maldos. Aukodamas žmogus parodo, kad Dievas yra visagalis, ir kad iš Jo kyla visa, kas yra gera. Tuo būdu žmogus taip pat parodo visišką savo atsidavimą Dievui kaip savo Tvėrėjui, nes visa, ką tik jis turi, turi iš Dievo, ir tik iš Jo tikisi amžinosios laimės. Auka yra išraiška tokio žmogaus nusistatymo, kad visa, ką jis turi, yra įgijęs iš Dievo ir kartu yra pasirengęs visiškai Dievui tarnauti, jeigu reikėtų atiduodamas Jam net ir gyvybę. Aukojimo veiksmas, arba dovanos paskyrimas *tik Dievui*, turi perkeisti ir patį daiktą. Daiktas aukojimo veiksmu gali būti deginamas, pvz., smilkalai, arba kitokiu būdu perkeičiamas. Šv. Mišių Aukoje duona ir vynas virsta Viešpaties Jėzaus Kūnu ir Krauju. Dievui nėra malonesnės aukos už šitas dovanas, nes čia pats Viešpats Jėzus yra mūsų auka, o ne duonos ir vyno dovanos. Tridento Susirinkimas (sess. 22, c. 2) kalba, kad šv. Mišiose yra ta pati auka kaip ir Kryžiaus auka, t. y. pats Viešpats Jėzus, tik skirtingu būdu. Toliau yra kalbama, kad Eucharistijoje aukoja pats Viešpats Jėzus ir tai ne duoną ir vyną, bet patį *save*. Trijų Karalių liturgijos sekretoje aiškiai pabrėžta, kad Viešpats Jėzus yra mūsų auka: „Pažvelk maloniai, meldžiame Tave, Viešpatie, į savo Bažnyčios

---

[1] Prel. J. Naujokas, *Šv. Mišių Auka*, Vilkaviškis, 1935 m.

dovanas, kur jau nebe auksas, smilkalai ir mira atnašaujama, bet tai, kas tomis dovanomis reiškiama, aukojama ir imama, būtent Jėzus Kristus, Tavo Sūnus, mūsų Viešpats." Po konsekracijos Kanono maldos aiškiai kalba (Unde et memores, Supplices), kad pats Viešpats Jėzus yra mūsų auka. Po konsekracijos aukojame Dievui maloniausią Jam auką – patį Viešpatį Jėzų ir kartu su Juo patys save. Aukodami mes atsiduodame savo gražiu ir doru gyvenimu Dievo tarnybai. Auka yra tobuliausias atsidavimas Dievui ir regimas gero gyvenimo ženklas. Aukos buvo, pagal Dievo norą, Senajame Įstatyme. Naujajame Įstatyme yra tobuliausia Auka, kuria Dievas yra garbinamas kilniausiu ir Jam tinkamiausiu būdu. Ta pati Auka grįžta žmogui Komunijoje. Nagrinėjant šv. Mišias aukos atžvilgiu, jos darosi aiškesnės. Pradžioje per ofertoriumą Dievui aukojamos dovanos: duona ir vynas. Jos dar nėra Dievui malonios aukos. Naujajame Įstatyme maloni Dievui auka yra Kryžiaus Auka: Viešpaties Jėzaus Kūnas ir Kraujas. Todėl duona ir vynas turi būti perkeisti į Viešpaties Jėzaus Kūną ir Kraują. Tik tada šios dovanos darosi Dievui malonios.

Duonos ir vyno perkeitimas iš jų pirmykščio būvio į Dievui malonias aukas įvyksta Kanono maldomis, kurios prasideda prefacija ir baigiasi konsekracija – pakylėjimu. Po pakylėjimo Dievui malonios aukos jau yra ant altoriaus. Kunigas kaip Kristaus atstovas aukoja Dievui patį Viešpatį Jėzų kaip mūsų Auką; dėkoja Dievui per Viešpatį Jėzų ir per Jį garbina Dievą tobuliausiu būdu: „per ipsum, et cum ipso et in ipso – omnis honor et gloria". Čia įvyksta tai, ko kunigas maldauja prefacijoje: „gratias agamus Domino Deo nostro – per Christum Dominum nostrum". Kryžiaus auka jau yra atnaujinta. Kunigas aukoja tas pačias dovanas, kurios buvo paaukotos ant kryžiaus. Tas pats Išganytojas, kuris aukojosi ant kryžiaus, per šv. Mišias, kunigui tarpininkaujant, taip pat aukojasi. Kryžiaus aukoje Kraujas buvo realiai atskirtas nuo Kūno, o šv. Mišiose atskiri duonos ir vyno pavidalai taip pat parodo, kad ir čia yra ta pati Kryžiaus Auka. Todėl šv. Mišios ir yra vadinamos nekruvinu Kryžiaus aukos atnaujinimu.

Šv. Mišių aukoje būna dovanų suvartojimas, arba Komunija. Prieš tai, kaip ir prieš valgį, yra kalbama šeimos malda *Tėve mūsų*.

Čia labai tinka kasdienės duonos prašymas. Po to auka yra dalijama. Duonos laužymą lydi maldos, kuriose prašoma ramybės. Komunija duoda ramybę, ji apsaugo mus nuo išorinių blogybių: *Libera nos quae sumus Domine ab omnibus malis* (išvaduok mus, Viešpatie, iš viso pikto...), ji duoda ramybę su kitais: *pax Domini sit semper vobiscum* (Viešpaties ramybė teesie visados su jumis), ji išlaisvina mus iš nuodėmių ir jungia mus ramybėje su Dievu: *Agnus Dei, qui tollis peccata mundi* (Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes) ir kitos maldos prieš pat Komuniją. Komunija – pokylis baigiasi malda po valgio, vadinama *postkomunija*. Po to eina kunigo palaiminimas, ir žmonės skirstosi: *Ite, missa est*. Tokia yra, glaustai kalbant, šv. Mišių aukos sąvoka.

Palaiminimo vertė

Tekstas iš J. Burkaus knygos „Teresė Neumanaitė". T. Neumanaitė (1898-04-08–1962-09-08) buvo stigmatizuota moteris, gyvenusi Vokietijoje. Jos asmenybę, stigmas, kančias ir vizijas Bažnyčia daug kartų tikrino, tad mes galime nebijoti būti suklaidinti. Pateikiami Kristaus žodžiai, kuriais Jis jai paaiškino palaiminimo poveikį.

„ ...noriu pamokyti tave, kaip stropiau turi priimti mano palaiminimą. Gaudama palaiminimą, tu pelnai didelių dalykų. Palaiminimas yra mano dieviškojo šventumo išpylimas. Atidaryk savo širdį, kad per palaiminimą ji taptų šventa. Palaiminimas yra dangiška rasa, per kurią visa, kas daroma, gali būti padaryta. Esu davęs kunigui galią per palaiminimą atidaryti mano Širdies iždą ir iš jo ant sielų išpilti malonių lietų. Kai kunigas laimina, aš laiminu. Tada iš mano Švenčiausios Širdies į sielą teka didelė malonių srovė, kad ji gautų didesnį pajėgumą. Tai prisimindama, laikyk savo širdį atidarytą, kad neprarastumei palaiminimo naudos. Per mano

palaiminimą tu gauni malonę mylėti, stiprybę pakelti kentėjimus ir pagalbą kūnui bei sielai.

Mano šventas palaiminimas turi kiekvieną žmonijai reikalingą pagalbą. Per palaiminimą tau yra suteikiama jėga ir troškimas ieškoti gero, vengti pikto ir džiaugtis mano globa nuo tamsybių jėgų. Tai yra didelė privilegija, kada tu esi laiminama. Tu negali suprasti, kiek per jį aš parodau gailestingumo. Todėl niekados nepriimk palaiminimo šaltai ir nesusikaupusi. Juk kokia neturtinga tu esi prieš palaiminimą ir kaip praturtėji jį priėmusi.

Man gaila, kad Bažnyčios palaiminimas yra taip mažai vertinamas ir taip retai priimamas. Palaiminimu yra sustiprinama tavo gera valia, tavo darbai gauna specialią mano Apvaizdą, tavo silpnybė nugalima mano galios, tavo mintys ir siekimai yra sudvasinami ir neutralizuojamos visos blogos įtakos... Jis eina iš begalinės mano Švenčiausios Širdies meilės. Juo didesnis uolumas, su kuriuo palaiminimas yra suteikiamas ir priimamas, juo didesnė yra jo galia. Kuris iš dviejų yra vertingesnis – palaiminimas ar visas pasaulis kartu? Palaiminimas yra daug daugiau negu tūkstantis pasaulių. Tik pagalvok, kad Dievas yra neišmatuojamas. Kokie maži yra dalykai palyginti su Juo! Yra tas pat, ar laiminamas vienas ar kartu su daugeliu; nėra jokio skirtumo, nes aš kiekvienam duodu pagal jo pasitikėjimo ar tikėjimo saiką. Juk aš esu begaliniai turtingas ir tau leidžiama priimti be saiko.

...Saugok visa, ką suteikia palaiminimas. Didžiai gerbk tuos, kam yra suteiktas palaiminimas, tada tu patiksi man, savo Dievui. Kai esi laiminama, tu glaudžiau sujungiama su manimi, iš naujo pašventinama, pagydoma ir globojama mano Švenčiausios Širdies meilės.

Dažnai slepiu savo palaiminimo veikimą taip, kad apie jį sužinoma tik amžinybėje. Mano palaiminimai dažnai padaro tai, kas sielai nežinoma. Dėl to tvirtai pasitikėk šiuo Švenčiausios Širdies išpylimu ir rimtai apmąstyk šią malonę. Nuoširdžiai priimk šventą palaiminimą, nes palaiminimo malonė randa kelią tik į nusižeminusią širdį. Priimk jį su gera valia ir mintimi tapti geresne. Tada palaiminimas įsismelks į tavo širdies gelmes ir atneš savo vaisių. Būk palaiminimo kūdikis, tada tu pati kitiems būsi palaima.“

Mirtinos piliulės[1]

Prieš 50 metų prekyboje pasirodė pirma vadinamoji „Anti-Baby piliulė“– mirtina piliulė ne tik embrionams, bet taip pat ir moterims:

Nors vartojimo instrukcijoje aiškiai įspėjama apie pavojų sveikatai, Vokietijoje jas vartoja beveik 80% 14–19 metų mergaičių. Tai kontraceptinės priemonės, kurios taip pat yra ir abortatyvinės priemonės.

Prekybos piliulėmis lyderis yra farmacijos koncernas „Bayer“, kuris vilioja gydytojus dovanomis, kad šie išrašytų „piliulių“.

2012 m. gegužės pradžioje „Bayer“ vien tik Vokietijoje susitarė dėl atlyginimo 651 ieškovei, kurios sveikatą sunkiai sužalojo piliulės – ypač sukeldamos venų trombozę ir plaučių emboliją – ir moka 107 milijonus eurų.

JAV eilės laukia apie 14.000 skundų.

Iki šiol 140 moterims piliulių vartojimas sukėlė mirtį.

Vadinamoji naujoji piliulė sukelia – tai įrodo keletas nepriklausomų tyrimų – beveik dvigubą trombozės riziką palyginti su senesniais preparatais.

***

Komentaras:

Nepaisant žalos sveikatai, kokią tragediją parodo šie skaičiai!

80% (vadinasi, 8 iš 10 !!!) 14–19 (!!!) metų mergaičių Vokietijoje (tikriausiai ir Lietuvoje ne geresnė situacija):

- mano, kad kontraceptinės priemonės „reikalingos“ ir jas naudoja,
- fiziškai gyvena panašiai kaip santuokoje, nors jų brendimas dar nepasibaigęs ir jos tam psichiškai nepasiruošusios,

---

[1] Versta iš *Kurier der Christlichen Mitte*, 2012 m. birželis.

- sužaloja jaunystę, reikalingą normaliam vystymuisi ir vėlesniam savo vaikų auklėjimui,
- tokia ankstyva patirtimi sugadina jausmus ir apsunkina vėlesnę ištikimybę,
- tą, kas turi būti atliekama saugioje santuokoje kaip meilės išraiška ir pritarimas gyvybei, atlieka būdamos baimės būsenoje, aistrų vergovėje ir neigdamos gyvybę,
- pripranta prie sunkios nuodėmės ir reikalingas atsivertimas (nors tie, nuo kurių priklauso jaunimo aplinka, labiau kalti negu jos).

Ar daug šitų mergaičių galės gerai išauklėti būsimus savo vaikus ir įskiepyti jiems tikrus idealus ir dorybes?

Kaip gali tokiose šalyse išaugti nauja, sveika karta, gebėsianti sukurti tvirtas, krikščioniškas šeimas?

Kaip gali tokiomis sąlygomis atsirasti pašaukimų?

Kaip atrodys ateitis?

Naudokime visas leistinas priemones ir priešinkimės tam, kas morališkai sugadina vaikystę ir sužaloja jaunimą jau vaikų darželyje ir mokykloje.

Rodykime jaunimui gerą pavyzdį.

Savo pavyzdžiu įrodykime, kad laimė kyla gyvenant pagal Dievo įstatymus ir prigimties tvarką. Dorybė niekada neatima laimės ir džiaugsmo, bet suteikia tikrą širdies linksmybę.

Tvirtai auklėkime jaunimą ir pamokykime juos aukos dvasios, kad jie nevergautų aistroms ir sugebėtų pagarbiai bendrauti vieni su kitais.

Gero auklėjimo pagrindas yra tikėjimas. Gilinkime jį ir gyvenkime tikėjimu, kad mes galime jį įtikinamai perteikti jaunimui. Auklėjimas turi būti pagrįstas geru ir giliu dorybės supratimu bei tvirtais argumentais, o ne tuščiais jausmais arba tik abstrakčiais pasakymais: „Taip reikia... to negalima."

Melskimės už jaunimą.

VšĮ „Laetitia“ leidybinio projekto „Už Tradiciją“ knygos

Marija Vinovska. MAKSIMILIJONO KOLBĖS PASLAPTIS (Biografija)
Minkštas viršelis, 144 p. Kaina 16 Lt.

Šv. Liudvikas Marija Grinjonas de Monforas. AUKSINĖ KNYGA
Kietas viršelis, 324 p. Kaina 24 Lt.

Knygų serija „BAŽNYČIOS MOKYMAS“ su garsiomis enciklikomis ir Bažnyčios Magisteriumo tekstais

I knyga. Apie Bažnyčią
Kietas viršelis, 180 p. Kaina 22 Lt.

II knyga. Bažnyčia ir liberalizmas
Kietas viršelis, 220 p. Kaina 21 Lt.

III knyga. Apie Santuokos sakramentą ir auklėjimą
Kietas viršelis, 239 p. Kaina 21 Lt.

IV knyga. Modernizmas
Kietas viršelis, 332 p. Kaina 25 Lt.

Prel. dr. Feliksas Bartkus, kan. dr. Pijus Aleksa. DIEVAS IR ŽMOGUS. Katalikų tikėjimo tiesos, dorovės reikalavimai ir priemonės sielai pašvęsti
Kietas viršelis, 670 p. Kaina 55 Lt.

TRADICINĖS IR NAUJOSIOS MIŠIOS
1969 m. liturginės reformos problema (straipsnių rinkinys)
Minkštas viršelis, 622 p. Kaina 20 Lt.

Šveicarijos fondas „Už Gyvybę“. MIRJAM... KODĖL TU VERKI? Moterų kančios po aborto
Minkštas viršelis, 184 p. Kaina 5 Lt.

Šv. Vincentas Lerinietis. PRIMINIMAS
Minkštas viršelis, 72 p. Kaina 5 Lt.

Arkivysk. Marcel Lefebvre. ATVIRAS LAIŠKAS SUTRIKUSIEMS KATALIKAMS
Minkštas viršelis, 160 p. Kaina 7 Lt.

Kun. Juozas Lomanas. QUO VADIS, MODERNIOJI EUROPA?
Minkštas viršelis, 336 p. Kaina 12 Lt.

ROMA IR TRADICIJA. Šv. Pijaus X kunigų brolijos derybos su Vatikanu 2004 metais
80 p. Kaina 3 Lt.

Kun. Karl Stehlin. MILITIA IMMACULATAE
32 p. Kaina 7 Lt.

Tėvas Emanuelis. TRAKTATAS APIE BAŽNYČIOS TARNYSTĘ
Minkštas viršelis, 52 p. Kaina 2 Lt.

AUKŠTYN ŠIRDIS. Katalikų maldos ir giesmės
Net 900 puslapių ant plono popieriaus, kietas viršelis. Kaina 39 Lt.

Jean Chapuis. KIEKVIENOS METŲ DIENOS APMĄSTYMAI
Kietas viršelis, 575 p. Kaina 35 Lt.

Numatoma išleisti

Serijos „BAŽNYČIOS MOKYMAS“

V knyga „Švč. Mergelė Marija išganymo darbe“

VI knyga „Apie liturgiją“ (Serija bus tęsiama.)

Knygas siūlome įsigyti Šv. Kazimiero priorate, Birutės g. 1, Kaune. Galima užsakyti el. paštu prioratas@fsspx.lt arba telefonu (837) 34 53 57.

Liturginis kalendorius

Liepa

1 d. S – Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Brangiausiasis Kraujas – I klasė. V sekmadienio po Sekminių minėjimas.
2 d. Pr – **Švč. M. Marijos Apsilankymas** – II klasė; šv. Proceso ir Martinijono, kankinių, minėjimas.
3 d. A – Šv. Ireniejus, vysk. ir kank. – III klasė.
4 d. T – Eilinė diena – IV klasė.
5 d. K – Šv. Antanas Marija Zakarijas, išp. – III klasė. *Kunigų ketvirtadienis.*
6 d. P – Eilinė diena – IV klasė. *Švč. Jėzaus Širdies penktadienis.*
7 d. Š – Šv. Kirilas ir Metodijus, vysk. ir išp. – III klasė. *Nek. M. Širdies šešt.*
8 d. S – VI sekmadienis po Sekminių – II klasė.
9 d. Pr – Eilinė diena – IV klasė.
10 d. A – Šv. Septyni Broliai, kankiniai, bei šv. Rufina ir Sekunda, mergelės ir kankinės (Miegantieji Broliai) – III klasė.
11 d. T – Lietuvoje: Šv. Benediktas, abatas, Europos globėjas – II klasė; šv. Pijaus I, pop. ir kank., minėjimas.
12 d. K – Lietuvoje: Palaimintasis Jurgis Matulaitis, vysk. – II klasė; šv. Jono Gualberčio, abato, šv. Naboro ir Felikso, kankinių, minėjimas.
13 d. P – Eilinė diena – IV klasė.
14 d. Š – Šv. Bonaventūras, vysk., išp. ir Bažn. mok. – III klasė.
15 d. S – VII sekmadienis po Sekminių – II klasė.
16 d. Pr – Eilinė diena – IV klasė; Karmelio Kalno Švč. M. Marijos minėjimas.
17 d. A – Eilinė diena – IV klasė; šv. Alekso, išp., minėjimas.
18 d. T – Šv. Kamilas Lelietis, išp. – III klasė; šv. Simforozos ir septynių jos sūnų, kankinių, minėjimas.
19 d. K – Šv. Vincentas Paulietis, išp. – III klasė.
20 d. P – Šv. Jeronimas Emilijanis, išp. – III klasė; šv. Margaritos, merg. ir kank. minėjimas.
21 d. Š – Šv. Laurynas Brund., išp. ir Bažn. mok. – III klasė; šv. Praksedos, min.
22 d. S – VIII sekmadienis po Sekminių – II klasė.
23 d. Pr – Šv. Apolinaras, vysk. ir kank. – III klasė; šv. Liborijaus, vysk. ir išp., minėjimas.
24 d. A – Eilinė diena – IV klasė; šv. Kristinos, merg. ir kank., minėjimas.
25 d. T – Šv. Jokūbas, apaštalas – II klasė; šv. Kristoforo, kank., minėjimas.
26 d. K – Šv. Ona, Švč. M. Marijos Motina (Oninės) – II klasė.
27 d. P – Eilinė diena – IV klasė; šv. Pantaleono, kank., minėjimas.
28 d. Š – Šv. Nazarijus ir Celsas, kankiniai, Viktoras I, pop. ir kank., bei Inocentas I, pop. ir išp. – III klasė.
29 d. S – IX sekmadienis po Sekminių – II klasė.
30 d. Pr – Eilinė diena – IV klasė; šv. Abdono ir Seneno, kankinių, minėjimas.
31 d. A – Šv. Ignacas Lojola, išp. – III klasė.

Rugpjūtis

1 d. T – Eilinė diena – IV klasė; šv. Makabėjų, kankinių, minėjimas.
2 d. K – Šv. Alfonsas Marija Liguoris, vysk., išp. ir Bažn. mok. – III klasė; šv. Stepono I, pop. ir kank., minėjimas. *Kunigų ketvirtadienis.*
3 d. P – Eilinė diena – IV klasė. *Švč. Jėzaus Širdies penktadienis.*
4 d. Š – Šv. Dominykas, išp. – III klasė. *Nekaltosios Marijos Širdies šeštadienis.*
5 d. S – X sekmadienis po Sekminių – II klasė.
6 d. Pr – Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Atsimainymas – II klasė; šv. Siksto II, pop., Felicisimo ir Agapito, kankinių, minėjimas.
7 d. A – Šv. Kajetonas, išp. – III klasė; šv. Donato, vysk. ir kank., minėjimas.
8 d. T – Šv. Jonas Marija Vianėjus, išp. – III klasė; šv. Kirijako, Largo ir Smaragdo, kank., minėjimas.
9 d. K – Eilinė diena – IV klasė; šv. Romano, kank., minėjimas.
10 d. P – Šv. Laurynas, kank. – II klasė.
11 d. Š – Eilinė diena – IV klasė; šv. Tiburcijaus ir Zuzanos, merg., kankinių, minėjimas.
12 d. S – XI sekmadienis po Sekminių – II klasė.
13 d. Pr – Eilinė diena – IV klasė; šv. Ipolito ir Kasijono, kankinių, minėjimas.
14 d. A – Žolinės vigilija – II klasė; šv. Euzebijaus, išp., minėjimas.
15 d. T – Švč. M. Marijos Ėmimas į dangų (Žolinė) – I klasė. *Privaloma šventė.*
16 d. K – Šv. Joakimas, Švč. M. Marijos Tėvas, išp. – II klasė.
17 d. P – Šv. Hiacintas, išp. – III klasė.
18 d. Š – Švč. Mergelės Marijos šeštadienis – IV klasė; šv. Agapito, kank., minėjimas.
19 d. S – XII sekmadienis po Sekminių – II klasė.
20 d. Pr – Šv. Bernardas, abatas, išp. ir Bažn. mok. – III klasė.
21 d. A – Šv. Joana Pranciška Fremiot de Šantal, našlė – III klasė.
22 d. T – Švč. M. Marijos Nekaltoji Širdis – II klasė; šv. Timotiejaus, Ipolito ir Simforijono, kankinių, minėjimas.
23 d. K – Šv. Pilypas Benetis, išp. – III klasė.
24 d. P – Šv. Baltramiejus, apaštalas – II klasė.
25 d. Š – Šv. karalius Liudvikas, išp. – III klasė.
26 d. S – XIII sekmadienis po Sekminių – II klasė.
27 d. Pr – Šv. Juozapas Kalasantas, išp. – III klasė.
28 d. A – Šv. Augustinas, vysk., išp. ir Bažn. mok. – III klasė; šv. Hermio, kank., minėjimas.
29 d. T – Šv. Jono Krikštytojo Nukirsdinimas – III klasė; šv. Sabinos, kank., minėjimas.
30 d. K – Šv. Rožė Limietė, merg. – III klasė; šv. Felikso ir Adaukto, kankinių, minėjimas.
31 d. P – Šv. Raimundas Nonatas, išp. – III klasė.

Pamaldų tvarka

Kaunas

Gailestingumo Motinos koplyčia

Birutės g. 1, įėjimas iš Vaidoto g. (prie Panemunės troleibusų žiedo).

Sekmadieniais:

9.00 Švč. Sakramento adoracija.
10.00 Giedotinės šv. Mišios, po jų – katechezė.

Šiokiadieniais:

I – V 7.15 Šv. Mišios* / 17.45 Rožančius (IV 17.30 Švč. Sakramento adoracija) / 18.30 Šv. Mišios.
VI 8.00 Šv. Mišios.

* Šių Mišių gali nebūti, prašome iš anksto pasiteirauti tel. 8–618–12953.

Išpažintį galima atlikti iki Rožančiaus (vakarinių pamaldų), šeštadienį ir sekmadienį – iki rytinių šv. Mišių, taip pat kitu laiku, paprašius kunigo.

Šiauliai

Šv. Juozapo namai

Tilvikų g. 12

Sekmadieniais:

16.30 Rožančius.
17.00 Giedotinės šv. Mišios.
Išpažintį galima atlikti iki 16.50 val.

Ketvirtadieniais 18.30 Rožančius.

Galima susitarti dėl kitų sakramentų, ligonių aplankymo ir katekizmo pamokų. Tel: 8–618–12953.

Šv. Kazimiero prioratas
Birutės g. 1, LT–45320 Kaunas
Tel: (8–37) 345357
Tel./Faksas: (8–37) 749563
Mob.: 8–618–12953
El. paštas: prioratas@fsspx.lt
Interneto svetainė: www.fsspx.lt
Mūsų sąskaitos AB „Citadele“ banke:
Tėvo Damiano de Veusterio labdaros ir paramos fondas:
a. s.: LT44 7290 0000 0170 0223 (aukoms)
VšĮ „LAETITIA“:
a. s.: LT71 7290 0000 0170 0222 (knygoms)
Mūsų darbus remiate jūs. Dėkojame!